



PRINCIPALELE MODIFICARI ALE LEGISLAȚIEI INSOLVENȚEI

Legea 85/2006 privind procedura insolvenței a suferit cea mai recentă modificare prin Legea 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Vom prezenta în continuare, pe scurt și fără pretenții de exhaustivitate, cele mai importante modificări ale legislației insolvenței.

1) VALOAREA-PRAG MAJORATĂ

Vechea reglementare stabilea cuantumul minim al creanței, necesar pentru a putea fi introdusă cererea creditorului de deschidere a procedurii, la 30.000 RON.

Noua reglementare a majorat acest cuantum de la 30.000 RON la 45.000 RON.

2) PREZUMȚIA DE INSOLVENȚĂ VĂDITĂ

Vechea reglementare stabilea că insolvența era prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori.

Noua reglementare a mărit acest termen de la 30 de zile la 90 de zile. De asemenea, noua reglementare a consacrat legislativ faptul că prezumția de insolvență vădită este relativă. Acest fapt presupune că debitorul, chiar dacă nu și-a achitat o datorie scadentă de peste 90 de zile, poate proba că nu se află în stare de insolvență, răsturnând astfel prezumția de insolvență. Într-o astfel de situație, cererea de deschidere a procedurii insolvenței va fi respinsă.

3) COMPENSAREA DATORIILOR RECIPROCE

Noua reglementare a consacrat legislativ și în acest domeniu regula compensației legale, care trebuie avută în vedere la calculul valorii creanței care îndreptățește un creditor să solicite



deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului. Acest fapt presupune că orice creditor va putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, suma datorată acestuia va depăși valoarea-prag (45.000 RON).

4) INSTANȚA COMPETENTĂ ÎN PROCEDURĂ

Vechea reglementare atribuia competența judecării cererilor în primă instanță „secției de insolvență a tribunalului în a cărei rază teritorială își are sediul debitorul” (prin judecătorul-sindic), prevăzând totodată că în circumscripția curții de apel urma să funcționeze o singură secție de insolvență, aceasta fiind organizată în cadrul tribunalului din localitatea în care își are sediul respectiva curte de apel. Cu alte cuvinte, competența revenea secției de insolvență din cadrul tribunalului din localitatea în care își are sediul curtea de apel în a cărei rază teritorială își are sediul debitorul. Conform legii, aceste secții de insolvență trebuiau să fie înființate până la data de 17.01.2010, procedurile în curs urmând să continue pe rolul instanțelor la care au fost introduse. Ulterior, acest termen a fost prelungit până la data de 25.01.2011.

Noua reglementare a revenit parțial la varianta de dinaintea ultimei modificări, atribuind aceeași competență tribunalului/tribunalului comercial în a cărei rază teritorială își are sediul debitorul (prin judecătorul-sindic). Totuși, dacă în cadrul tribunalului/tribunalului comercial a fost înființată o secție specială de insolvență, competența îi revine acesteia. Totodată, noua reglementare a abrogat textul legal care prevedea că în circumscripția curții de apel urma să funcționeze o singură secție de insolvență, aceasta fiind organizată în cadrul tribunalului din localitatea în care își are sediul respectiva curte de apel.

De asemenea, noua reglementare a abrogat textul legal care stabilea că secțiile de insolvență sus-referite trebuiau să fie înființate până la data de 17.01.2010.

5) COMPONENTA COMITETULUI CREDITORILOR

Vechea reglementare stabilea că din comitetul creditorilor puteau face doar creditorii cu creanțe garantate și cei chirografari.

Noua reglementare a oferit posibilitatea de a face parte din comitetul creditorilor și creditorilor bugetari.



6) DISTRIBUȚIA PREȚULUI REZULTAT DIN VALORIFICAREA ACTIVELOR GARANTATE

Noua reglementare a consacrat legislativ tendința doctrinară conform căreia în cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă garanția se face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul de creanțe, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară.

De asemenea, noua reglementare a stabilit o nouă categorie de creanțe plătibile din fondurile obținute din vânzarea bunurilor garantate, respectiv creanțele creditorilor garantați născute în timpul procedurii de insolvență, după confirmarea planului de reorganizare, ca parte componentă a acestui plan.

7) SITUAȚIA UNOR ACTE JURIDICE ALE DEBITORULUI ÎNCHEIATE ÎN „PERIOADA SUSPECTĂ”

Vechea reglementare stabilea că anumite acte juridice încheiate de debitor într-o anumită perioadă de dinaintea deschiderii procedurii puteau fi anulate la cererea administratorului judiciar/lichidatorului.

Noua reglementare a stabilit că dintre actele anulabile potrivit vechii reglementări, trei categorii nu sunt anulabile, respectiv:

- actele de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;
- actele privind constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;
- plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii,

dacă respectivele acte au fost încheiate cu bună-credință, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, sub rezerva ca acordul să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului și să nu aibă ca scop prejudicierea și/sau discriminarea unor creditori, precum și dacă respectivele acte juridice au fost încheiate în cadrul procedurilor de concordat preventiv și mandat ad-hoc.



8) TERMENUL DE EXECUTARE A PLANULUI DE REORGANIZARE

Vechea reglementare stabilea că executarea planului de reorganizare nu putea depăși 3 ani, socotiți de la data confirmării planului.

Noua reglementare a menținut termenul de 3 ani de mai sus, instituind însă o excepție: termenele de plată stabilite prin contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 3 ani, astfel că după realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă. De menționat că legea oferă posibilitatea ca aceste termene contractuale să poată fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de 3 ani.

9) ELIMINAREA NECESITĂȚII ADMITERII PLANULUI DE CĂTRE JUDECĂTORUL-SINDIC ÎNAINTE DE VOTAREA ACESTUIA DE CĂTRE CREDITORI

Vechea reglementare prevedea că, înainte de votarea planului de reorganizare de către creditorii, acesta trebuia admis de judecătorul-sindic, care verifica dacă planul conține toate informațiile prevăzute de lege.

Noua reglementare a abrogat textele legale care instituiau această procedură.

10) POSIBILITATEA MODIFICĂRII PLANULUI

Noua reglementare a consacrat expres posibilitatea modificării planului de reorganizare oricând pe parcursul procedurii, cu respectarea condițiilor de vot și de confirmare prevăzute de lege.

11) ANGAJAREA RĂSPUNDERII MEMBRILOR ORGANELOR DE CONDUCERE

Vechea reglementare stabilea că, în anumite cazuri, o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, poate fi suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului.

Noua reglementare a stabilit că într-unul dintre cazurile sus-referite, respectiv în cazul efectuării, în luna precedentă încetării plăților, a unei/unor plăți cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori, răspunderea reprezentantului legal al persoanei juridice nu va putea fi angajată dacă acestea au fost efectuate, cu bună-credință, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, sub rezerva ca acordul



să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului și să nu fi avut ca scop prejudicierea și/sau discriminarea unor creditori, precum și dacă respectivele plăți au fost efectuate în cadrul procedurilor de concordat preventiv și mandat ad-hoc.

De asemenea, vechea reglementare stabilea că cererea privind angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului putea fi formulată de către creditori, în anumite condiții, doar cu autorizarea judecătorului-sindic.

Noua reglementare a eliminat necesitatea autorizării din partea judecătorului-sindic.

12) URGENTAREA (FORMALĂ) A PROCEDURII

Noua reglementare a micșorat majoritatea termenelor de procedură. Întrucât, în majoritatea cazurilor, nu există însă o sancțiune pentru depășirea acestor termene, forța de constrângere a textului legal este discutabilă. Principalele termene modificate sunt următoarele:

a. Perioada de observație

Vechea reglementare stabilea o durată maximă a perioadei de observație de 60 de zile.

Noua reglementare a micșorat această durată de la 60 de zile la 50 de zile.

b. Desemnarea administratorului special

Vechea reglementare stabilea că adunarea generală a acționarilor, asociaților sau a membrilor persoanei juridice trebuie convocată de administratorul judiciar ori de lichidator pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 20 de zile de la deschiderea procedurii sau, după caz, de la ridicarea dreptului debitorului de a-și administra averea.

Noua reglementare a micșorat acest termen de la 20 de zile la 10 zile.

c. Termenul general de recurs

Vechea reglementare stabilea un termen de recurs de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

Noua reglementare a micșorat acest termen de la 10 de zile la 7 zile.

d. Termenul de judecare a recursului

Vechea reglementare stabilea un termen de judecare a recursului de 30 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel.



Noua reglementare a micșorat acest termen de la 30 de zile la 10 zile.

e. Termenul de motivare a hotărârii

Noua reglementare a stabilit că hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic trebuie motivate într-un termen de 10 zile.

f. Termenul de formulare de către creditorii a opoziției la deschiderea procedurii insolvenței

Vechea reglementare stabilea că în termen de 15 zile de la primirea notificării, creditorii se pot opune deschiderii procedurii la cererea debitorului.

Noua reglementare a micșorat acest termen de la 15 de zile la 10 zile.

g. Termenul de formulare de către creditorii a contestațiilor la tabelul preliminar de creanțe

Vechea reglementare stabilea că termenul în care creditorii puteau contesta tabelul preliminar de creanțe era de cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

Noua reglementare a stabilit că acest termen este de 5 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

Disclaimer: Ideile prezentate în această rubrică sunt strict informative și, în același timp, strategia de abordare a unei spețe concrete va trebui decisă în funcție de circumstanțele precise ale fiecărei situații în parte. Prezentul material nu elimină necesitatea analizării prevederilor legale expuse așa cum au fost acestea publicate în Monitorul Oficial și nici necesitatea consultanței juridice oferite de un avocat, nefiind un substitut pentru acestea. Laurentiu, Laurentiu & Associates sau autorii nu își asumă răspunderea pentru folosirea uneia sau mai multora dintre ideile prezentate într-o speță concretă.